

אני אפס

נהוראי מקריית אוננו הגיע למכון הקריאה "דרכי הקריאה" בגיל 15. כאשר הוא מביא איתו את סיפור החיים האישי לו. מאז ומעולם סבל נהוראי מלקות קריאה. מורות מקדמות לא הועילו. וההורים לא בדיוק ידעו מה לעשות. כתוצאה מהבעיות הלימודיות, החלו בעיות התנהגות, בעיות חברתיות, והתפרצויות זעם. נהוראי התקוטט עם האחים והאחיות, עם השכנים, ועם החברים בבית הספר. לאט לאט הוא נהפך לילד הדחוי הרע והאלים. דבר שעוד יותר דרדר את הדימוי העצמי שלו. והגביר את התסכולים. לעיתים קרובות נהג לומר לאמו: "אני אפס! עדיף לי למות!".

בית הספר השעה אותו כמה וכמה פעמים. כאשר הוא שב וחזר היה כמה ימים שקט תעשייתי. ואז הכל התפרץ ביתר שאת ויתר עוז.

בכיתה ג' – הצוות החינוכי נתן הוראה להורים לפנות עם נהוראי לבדיקת מוקסו ולקבל מרשם לריטלין. התוצאות בפענוח בדיקת מוקסו היה גבולי, ולא חד משמעי. אך מחמת סיפור חייו ובקשת בית הספר, נעתר הנוירולוג ונתן מרשם לריטלין. נהוראי החל בנטילת ריטלין. בהתחלה היה שקט תעשייתי יחד עם אפתיות. ההורים חשבו לתומם שמדובר בהצלחה מסחררת, אך לאחר כמה חודשים, החלו תופעות לוואי חמורות. ונהוראי חדל מלקחת את הריטלין. לאחר תקופה, כאשר כלו כל הקיצין, פנו ההורים מיוזמתם ליועץ חינוכי, שהיה מספיק הגון על מנת להפנות ולערב כאן פסיכולוג ילדים. הפסיכולוג עבד עם נהוראי במשך שנתיים. ובמקביל, הילד גם קיבל רכיבה טיפולית.

בסייעתא דשמיא. שמעו ההורים ממכרים וקרובי משפחה על מכון הקריאה "דרכי הקריאה". התקשרו וקבעו פגישה. בתום פגישת האבחון עלו הנתונים, לפיהם נהוראי מתקשה מכמה וכמה זוויות; ראשית, רמת האוריינות נמוכה. נהוראי התקשה מאוד בחשיבה מופשטת. באנליזה וסינתזה. אוצר המילים שלו היה דל. נהוראי התקשה בתפיסה מרחבית וחציית קו האמצע. את כתב רש"י הוא לא הכיר כלל ועיקר. ובכלל, כל הקריאה שלו הייתה בהיסוס וללא אינטונציה.

באבחון מודעות פונולוגית, התגלה, למרבית הצער, כי נהוראי נמצא בהנמכה משמעותית בתחום המעבד הפונולוגי. וכן בתבניות אורתוגרפיות הוא נכשל.

היה ברור בהנהלת המכון, שצריך לבנות כאן תכנית ייחודית שתקיף את כל הבעיות הקשורות לקריאה, הרמטי, ללא שום פרצה. במקביל לתכנית שנבנתה עבור נהוראי במכון. ההורים קבלו המלצה לפנות למספר גורמים: (1) טיפול בתרגילי מיקוד הראיה, דבר שלא אובחן ולא נבדק עד היום. (2) טיפול בתזונה נכונה. (3) הוספת שמן פשתן ואומגה 3. (4) הפנייה למומחה בנושא הטיפול התרופתי בקשב וריכוז לעשות התאמה של סוג ומינון טיפול תרופתי עבור נהוראי. (5) הפניה למרפאה בעיסוק. לבדוק את נושא הוויסות החושי היפר והיפו סנסורי.

לשבחם של ההורים ייאמר שהם היו דבקים במטרה. ועשו ככל שנתבקשו. על מנת לעזור לילד.

עשרה חודשים לאחר מכן סיים נהוראי את לימודיו במכון בהצלחה מהדהדת. הדימוי העצמי שלו עלה כלפי מעלה. ומנער דחוי נהפך לנער מקובל בחברה. ציוניו השתפרו פלאים. ורמת השכלתו עלתה בהתאם. והעיקר שמחת החיים שבה לפעפע בקרבו. אכן כן. בעקביות, ביסודיות, ובאורך רוח מגיעים להישגים!